

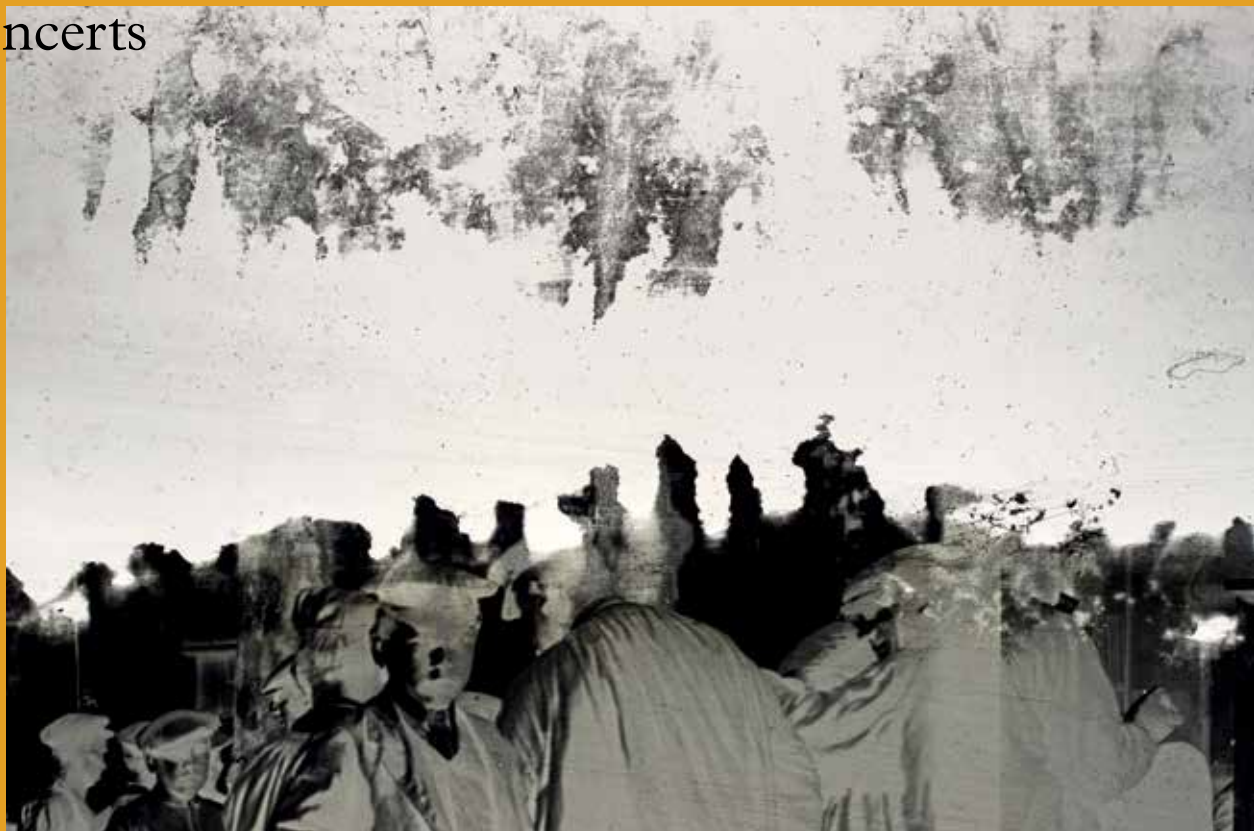
Beatrice Rana,
piano

Els *Estudis*
de Chopin

Palau Piano

Dilluns, 11 de novembre de 2019–20h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

I (fragment)

“Digues on, d’horabaixa, llegeixes tan sol, que jo vaig, lletratorta, entre els fulls que no tinc i una pena que canta.

Si tu no ho saps, oh dona que crida, segueix el silenci que fa quan s’amaga i busca el seu mal vora el mal d’altre.”

"Aquest amor que no és tu", Blanca Llum Vidal

—*Aquest amor que no és u*, 2018 Blanca Llum Vidal

Programa

I	
Frédéric Chopin (1810-1849)	
<i>Estudis, op. 25</i>	32’
Núm. 1, “La harpe éolienne”	
Núm. 2, “Les abeilles”	
Núm. 3, “Le cavalier”	
Núm. 4, “Paganini”	
Núm. 5, “La fausse note”	
Núm. 6, “Aux tierces”	
Núm. 7, “Au violoncelle”	
Núm. 8, “Aux sixtes”	
Núm. 9, “Le papillon”	
Núm. 10, “Aux octaves”	
Núm. 11, “Le vent d’hiver”	
Núm. 12, “L’océan”	

II	
Isaac Albéniz (1860-1909)	
<i>Suite Iberia</i> (llibre III)	21’
“El Albaicín”	
“El Polo”	
“Lavapiés”	
Igor Stravinsky (1882-1971)	
Tres moviments de <i>Petruixka</i>	15’
“Dansa russa” (Danse russe)	
“Amb Petruixka” (Chez Pétrouchka)	
“Setmana de Carnaval” (La semaine grasse)	

Sentiment i virtuosisme

Beatrice Rana afronta programa molt virtuosístic i d’una gran exigència expressiva. En primer lloc, els *Dotze Estudis* de Frédéric Chopin, compostos entre els anys 1832 i 1836. Estan dedicats a la comtessa d’Agoult, que utilitzava el pseudònim Daniel Stern i era l’amant de Franz Liszt, a qui Chopin havia dedicat el primer grup d’*Estudis per a piano, op. 10*, compostos quasi al mateix temps, entre el 1929 i el 1932.

El primer d’aquesta sèrie es coneix amb el títol de “L’arpa eòlica,” perquè sona plena d’arpegis suaus i lluminosos mentre el tema va apareixent amb la sonoritat d’una campana. Chopin sembla que usi cada dificultat tècnica d’aquests *Estudis* per descriure musicalment una escena, com la del lirisme del número 7, el més llarg, o el “Vent d’hivern”, pel remolí de notes del número 11, o el 4, inspirat en el violinista italià Niccolò Paganini. Després d’aquest passatge per infinites sensacions sonores, conclou amb un estudi d’arpegis, fosc i abrandat, que ens recorda el primer de l’opus10.

Isaac Albéniz, pintat per el seu fill, Isaac, el 1909

Segueix el recital amb un altre exemple de virtuosisme i musicalitat. En aquest cas, el d’Isaac Albéniz, tota una llegenda de la música per la seva vida novel·lesca i el seu localisme universal. Nascut a Camprodon, fill d’un duaner, va acabar establint-se a Anglaterra i sent un dels màxims referents de la composició postromàntica que va donar el Modernisme català, al costat d’Enric Granados i de Joaquim Malats. La seva obra mestra, composta entre els anys 1905 i 1909, són els quatre quaderns de la Suite Iberia, un recull també de dotze peces sobre postals del paisatge espanyol. Al tercer quadern trobem “El Albaicín” –el barri de Granada–, “El Polo” i “Lavapiés” –el barri madrileny. La va estrenar Blanca Selva el 2 de gener de 1908 a la residència de la princesa de Polignac, a París. Albéniz va voler treballar la forma sonata experimentant amb melodies populars, com les del *cante jondo*, i amb dissonàncies en l’última peça. El resultat és una de les obres més inspirades i difícils del segle XX.

Igor Stravinsky, pintat per el seu fill, Igor, el 1963

Acabarem amb la pirotècnia musical d’Igor Stravinsky, amb tres peces sobre la música orquestral del ballet *Petruixka* (1911) que va arranjar per al magnífic Arthur Rubinstein el 1921 a França, deu anys després de l’estrena del ballet. Més que recrear l’orquestra, va voler fer una obra eminentment pianística. La “Dansa russa” es basa en la primera escena del ballet. “Chez Pétrouchka” correspon a la segona escena, mentre que “La semaine grasse” inclou tota la quarta escena fins al final amb el ball de màscares.

Mònica Pagès, periodista musical

Mònica Pagès, periodista musical

Beatrice Rana, piano

Nascuda (1993) en una família de músics, inicià els estudis musicals als 4 anys i va rebre el mestratge de Benedetto Lupo al Conservatori de Música Nino Rota a Monopoli (Itàlia). Debutà com a solista amb orquestra als 9 anys amb el *Concert en Fa menor* de Bach. També ha estudiat a Hannover i a l'Accademia di Santa Cecilia de Roma.

Malgrat la seva joventut, és admirada per la crítica, els programadors i el públic internacional, tot actuant a les sales i els festivals més importants d'arreu (Viena, Berlín, Amsterdam, Nova York, Londres, Munic, Verbier...) i amb directors de primera fila (Pappano, Luisi, Temirkanov, Orozco-Estrada, Slatkin, Nagano, Mehta...) amb orquestres de qualitat absolutament reconeguda.

Les properes temporades debutarà amb la Symphony Orchestra de Chicago, Orchestre de París, Bayerische Rundfunk Sinfonieorchester, New York Philharmonic, Deutsches Sinfonie Orchester, Orquesta Nacional de España, Royal Stockholm Philharmonic Orchestra, Toronto Symphony Orchestra, Orchestre National de Lió i tornarà amb la London Philharmonic Orchestra i Vladimir Jurowski i amb la Filharmònica de Zuric i Fabio Luisi, formació de la qual és resident i amb qui oferirà una integral dels Concerts de Beethoven.

També actuarà a la Philharmonie de Berlín, Carnegie Hall, Fundació Gulbenkian de Lisboa, LAC de Lugano, Théâtre des Champs Élysées de París, a Madrid en la Serie Great Performers que organitza la revista «Scherzo», Kioi Hall de Tòquio, Wigmore Hall com a resident..., a més de continuar col·laborant amb la Konzerthaus de Dortmund com a Junge Wilde fins al 2022.

Amb contracte d'enregistrament en exclusiva amb Warner Classics, el 2015 va publicar el primer CD amb el *Concert núm. 2* de Prokófiev i el *Concert núm. 1* de Txaikovski, amb Antonio Pappano i l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia de Roma, que va ser guardonat com a Newcomer of the Year («BBC Music Magazine»), seleccionat per la revista «Gramophone» i amb altres reconeixements de la crítica internacional. També ha publicat les *Variacions Goldberg* de Bach, àmpliament premiat i motiu de ser elegida Artista Femenina de l'Any als Classic BRIT Awards 2018. Aquest 2019 ha publicat un àlbum amb música d'Stravinsky i Ravel.

Amb 18 anys va guanyar el primer premi i tots els premis especials al prestigiós Concurs Internacional de Mont-real 2011. Dos anys després guanyà el segon premi i el del públic al Concurs Van Cliburn. També n'acumula molts d'altres: Muzio Clementi, Concurs Internacional de la República de San Marino...

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

D.L.: B 21571-2019

També et pot interessar

Palau Piano – Itinerari Obertura
Dimarts, 28 de gener de 2020 – 20 h
Sala de Concerts

Preus: 20, 30 i 40 euros

Elisabeth Leonskaja, piano

R. Schumann: *Variacions Abegg, op. 1*

R. Schumann: *Papillons, op. 2*

R. Schumann: *Sonata núm. 2, en Sol menor, op. 22*

R. Schumann: *Sonata núm. 18, en Sol major, D. 984*